

Det Abjektes Dynamik [1:3]: i Perspektiv af en Caffè latte

Poetisk Parloir 2012-05

Søndag er en Morgen og jeg behager mig nordenfjords paa Café. Mit Udsyn og Sigte langs Byens Boulevard haver jeg for mig, her er ingen Iver, for Majoriteten af Aalborgs Bedsteborgere blunde iblandt.

Tværs over Brosten og over Bænk blafre enkelte Reklamer; de vende avers, saa hvem som helst og ulykkelig lokkes at læse de halte Rim. I Rum inde skøtte jeg mig, og tænke i stedet paa Vers af Johannes V. Jensen. ... »Digte 1906«

*Kafeen skal være velsignet!
/ Gud ske Lov for Sofahjørnets Fløjl! Jeg omfatter min Kellner med Sympati...*

Ude slæber Februar sig i Slud, og gerne gaar man indendøre; jeg skutte mig og varme Tanken ved en Caffè latte. I ro og mag vente jeg og vende mit Ærme-revers.

Søndag er en Morgen.

Ahh, der komme Kellneren; det lide jeg, min Latte. Umm, Aroma, den er vist fra Arabien. Hvor har vi det

i grunden rart, hver en: Subjekt, Objekt og Abjekt.

Jeg, er et velfornøjet Café-gænger-subjekt med frit Udsyn og Agt til dette Objekt – min Caffè latte. Ingenlunde kan et Menneske befinde sig bedre ... og bese dette Mælkeskum cremet i ret Konsistens; skam faa den, der ikke nyde det Livet byde. Man faar lovprise tre Fold, men hov, Subjekt og Objekt tælle to, men, der var jo tre – det Abjekte. Hvad være det mon?

Det Abjekte er et filosofisk Begreb, der placerer sig midt imellem Subjekt og Objekt, i en Aura af Lede og Ringeagt. Javel...

Kafeen skal være velsignet!

Det er Fyndord. Brændt og moden kaprer Mokkaen mine Sanser, saa Tænder løbe i Vand ... mere Vand ... Mundvand ... Savl ...

Stop, Pause, Stilframe!

Jeg ser nu ned i min førehen saa indbydende Caffè latte, der ligge nu en ordentligt Klat Spyt. Noget er sket og Scenariet gaaet i negativ. Fra trivelig og velfornøjelig er Tilstanden krænget om i revers; et og andet er kommet vrang ud. Det maa det ikke! Til Skade er sket er hvad? Den Kop

jeg just glædede mig til vækker nu afsky og ad. Det er Mystik, for intet er kommet til, som ikke var her lige før: Spyttet er immer Spyt, Kafeen er Kaffe og jeg mig.

Det er det *Abjektes Dynamik*, der ytre sig, sige jeg, og hør nu her i en Aura af ulækker. Spyt er en naturlig del af Menneskets Væsker; Mennesket kan ikke være til uden Væsker; Væsker konstituerer Mennesket; og til Hverdag og Fest har vi det fint med vort Mundvand: Det gavne. Dog i en Dynamik af det Abjekte kan det Naturlige komme vrang ud – lande midt mellem Subjekt og Objekt. Det maa det ikke, og da vrisse og vække det Spy og Spe; det allermest Naturgivne ved Homo Sapiens – *our species* – det kan endevende i Spot. [Fortsættelse følger]

le Berthéline ©

Kunstner, Forfatter og Kritiker.

Det Abjektes Dynamik: i Perspektiv af en Caffè latte.

